

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

กว่าจะได้เป็นพระพุทธรเจ้า

(ผู้ฟังเทศน์ประมาณ ๕๐๐ คน)

(ถวายทองคำ ๑ บาทเนื่องในวันคล้ายมรณภาพของหลวงปู่สิม วัดถ้ำผาปล่อง
เจ้าคะ) เออ เอาเฉพาะทองคำ รูปเอาคืนไปกราบ ได้แล้วทองคำวันนี้ รูปไม่เอาละ
กราบท่านอยู่ทุกวัน พวกชี้เกียจกราบเอาไปกราบ อ้าว เป็นอย่างนั้น พวกชี้เกียจกราบ(
วันไหนชี้เกียจ หลวงตาไปเข้าฝันปลุกเรียกขึ้นมาทำกรรมฐานเลยเจ้าคะ) ยังดีที่ปลุก
ไม่เอาไม่ไปตี นับว่าให้อภัยนะ ปลุกเฉย ๆ

หลวงปู่สิม โอ้ย ท่านกล้าหาญสมกรรมฐาน ไปไหนไม่มีกลัวเลย ไปไหนท่านไม่
กลัว ไม่ว่าจะป่าเสือป่าช้างท่านบุกเข้าหมดเลย เทศน์ก็เก่ง ท่านเทศน์เก่งมาตั้งแต่พรรษา
อ่อน ๆ อาจารย์สิมท่านเป็นคนบ้านบัว พรรณานิคม ที่บ้านนี้มีครูบาอาจารย์อยู่หลาย
องค์ อาจารย์สิม อาจารย์สีโห อาจารย์แว่น ที่จำได้ดูเหมือน ๓

อาจารย์สีโหท่านเป็นนิสัยมีตลก ๆ นิด ๆ นี่ละมันเป็นไปตามนิสัยนะ ไปบวช
แล้วมันก็ติดไปนั้นละ โกงแต่ผมออกนิสัยไม่ได้โกงออกมันก็ติดไปด้วย ท่านเที่ยว
กรรมฐานมาอำเภอคำพองนี้ แต่ก่อนอย่าไปถามเรื่องถนนหนทาง มีแต่ดงแต่ป่า เทียว
ไปได้หมด ท่านเที่ยวมาทางอำเภอคำพองกับแฉะองค์หนึ่ง ท่านพักอยู่บ้านนี้แล้วบ้าน
พากันไปนั้นเขาก็มานิมนต์ท่าน เพราะที่นั่นมันแรง ที่เขาจะนิมนต์ท่านไปพักที่นั่นมัน
แรงจริง ๆ เขาก็มาบอกว่าที่นั่นมันแรง ใครไปอยู่ที่นั่นไม่ได้แหละเขาบอก แล้วเขาจะ
นิมนต์ท่านไปพักอยู่ที่นั่น

เออ มันแรง อาตมาชอบแรง ๆ นั้นละ นั้นละนิสัยตลกอยู่ในนั้น อาตมาจะไป
ปราบมัน ท่านพูดตลก ตลกอยู่ในนั้นละ แต่ความจริงจริง ๆ ท่านก็ไม่มี มันเป็นนิสัย
บ้านอะไรน้ำเราก็ลืมชื่อเสียง เรียกว่ามันเป็นดงเป็นดอน เหมือนว่าเป็นเกาะหนึ่งที่เขา
แตะไม่ได้ นอกนั้นเขาทำอะไรทำรอบ ๆ ที่นั่นแม้แต่ต้นไม้ไปฟันไปบุกก็ไม่ได้นะ ฝีมือ
แรง ท่านว่า เอ้อ อาตมาจะไปปราบให้ เป็นนิสัยตลก

บอกวันแล้วเขาก็มารับท่านไปที่ป่านี้ เขาเรียกป่าละเมาะ แต่มันเป็นต้นไม้สูง
ๆ ไม่มีใครไปแตะต้องเลยตรงนั้น ท่านไปพักที่นั่น พอไปถึงตอนเย็นประมาณสัก ๔
โมงเย็น พวกสัตว์เขาก็มาตามประสาของเขานั้นแหละ ท่านหากตีความหมายไปถึงเรื่อง
ผีหมดเลย ควายกำลังคึกคะนองมันก็มานี้ ท่านกำลังเดินจงกรมอยู่ โห้ ตั้งหน้าสู้กันแต่
วันนั้นนะ คือตั้งหน้าสู้กันแต่วันเลย ควายมันก็ผ่านมาไปหาเพื่อนฝูงของมัน ท่านเดินมา

หัวจกรม เอ้อ วันนี้ตั้งเค้าแต่วันนี้กันนะ ที่นี้เดินอยู่ไม่นาน สักเดียวไก่ป่าก็มาอีกแหละ ก็ป่าไก่ป่าอยู่ที่นั่นจะไม่ให้เขามายังงี้ แต่ท่านตีความหมายเป็นผีไปหมด โห นี่เปลี่ยน เป็นไก่คะที่นี้ ที่แรกเป็นควายมา ควายก็ไปแล้วแหละ ไปตามประสาของมัน ที่นี้ไก่มันก็ มา โห นี่เปลี่ยนจากควายเป็นไก่เขียวระเอะ พอมีตประมาณสัก ๓ ทุ่มโยมเขาก็มาหา พอเขาหลบไปแล้ว ท่านเข้าที่ภาวนา ท่านจะตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ตามขึ้นอยู่กับนิสัยนะ มันหากเป็นเองตามนิสัยกิริยาแสดงออก

พอญาติโยมไปกันหมดแล้ว เณร เตรียมเข้าที่ วันนี้จะพาปราบมาร ให้เณร เตรียมเข้าที่ อยู่กันคนละที่ ไม่นานนักเสียงเณรร้องแว๊ก ๆ ท่านก็ลุกจากที่ เป็นยังงี้ เณร โธ มันเหมือนช้างเอางวงมากวาดมุ้ง กวาดเณรด้วย มันกวาดมุ้งเข้ามากวาดเณร ด้วย ผมกลัวก็ร้องละซี เฮอะ ถ้าว่าเก่งจริงไปเล่นกับเณรทำไม ไม่มาสู้กับกูวะ นี่ละตอน ขบขันตรงนี้ละนะ เณรก็เงียบไป ทางนี้ก็เข้าที่ นี่ตอนมันสำคัญ ท่านนั่งภาวนาสวดคาถา ไทน์ต่อคาถาไทน์ สวดทำต่อสู่มันเป็นโลก ถ้าสวดเป็นธรรมไม่ได้ต่อสู้อะไร เรียกว่าเป็น ธรรมล้วน ๆ ฤทธาศักดานุภาพก็เต็มสัดเต็มส่วนของธรรม ถ้าสวดเพื่อจะต่อสู้นั้นต่อสู้นี้ นั้นเป็นกิริยาของโลกไม่ใช่ธรรม

อันนี้มนต์บทไทน์ซล้ง ๆ ท่านเอามาสวดหมด เตรียมทำไว้ ที่นี้พอไม่นานนะ จากเณรมาแล้วมาถึงที่พักท่าน คราวนี้มันไม่ได้เป็นช้างซี เป็นฟ้าผ่า คือเหมือนฟ้าผ่า จริง ๆ นี่ เปรี้ยงลงเลย ท่านล้มลง ล้มเองนะ ความรุนแรงที่ว่าฟ้าผ่านี้ เปรี้ยงล้มลงทาง นี้ โห้ เออจริง ๆ เหรอ ตั้งทำสวดอีก ก็เปรี้ยงลงทางนี้อีก ๒ ครั้ง ทางนี้ก็ยิ่งเอาใหญ่ละ ถึง ๒ ครั้งแล้ว พอครั้งที่สามฟาดข้างหลังหัวคะมำลงไปเลย เอ้อ มันไม่ถอยนะนี่ เอ้า มันไม่ถอยกุกก็ไม่ถอย กุกก็จะเอาใหญ่วันนี้ พอฟาดครั้งที่สี่ เปรี้ยงข้างหน้านี้หงายหลัง ๔ ครั้ง เณร ๆ เรียกเณร เณรเปิดหนักกลางคืน ได้แผ่นหนักกลางคืนจริง ๆ ไม่ใช่พูดเล่น นั้น ละรุนแรงไหมละ

นี่ละพวกกายสิทธิ์กายทิพย์อย่างนั้นละเวลาแสดง ให้เห็นตัวบ๊ีบเห็นทันที หาย วับทันทีเลย แล้วก็เปิดหนีเลย พวกโยมเขาไปตามเอามา มาอะไร ที่นั่นไม่ดีภาวนาไม่ สะดวก ไม่บอกนะกลัวผี ผีปราบไม่พุดนะ ที่นั่นไม่ดีภาวนาไม่สะดวก ไม่เอาแหละ จาก นั้นมาท่านก็เล่าให้เพื่อนฝูงฟัง ใครต่อใครมาเล่า ยังไม่มีโอกาส พอมีโอกาศ เพราะท่าน กับเราสนิทกันอยู่แล้วนี่ กับเราสนิทกัน ไทน์ท่านอาจารย์ที่นี้ จะเออจริงเออจริง ว่าอย่าง นั้น เรื่องราวเป็นยังงี้ เคยได้ยินเรื่องอย่างนั้น ๆ มา แล้วท่านอาจารย์เป็นยังงี้ ออย่ายุ่ง ๆ ของลวงแล้วอย่ายุ่ง บอกว่าของลวงแล้วอย่ายุ่ง ไม่พุด ออย่ายุ่ง ก็มีตลกอยู่ในนั้นแหละนิสัยของท่าน ออย่ายุ่ง ๆ ของลวงแล้ว ความจริงคือกลัวขายน้า ก็เราจะซ้กจริง ๆ นี่เข้าใจไหม ตกลงก็เลยว่ออย่ายุ่ง ๆ ของลวงแล้ว

นี่พูดถึงเรื่องพวกกายสิทธิ์กายทิพย์เป็นไปได้อย่าง พวกนักจิตตภาวนาที่มีความเชี่ยวชาญทางนี้ท่านไปถามใครเมื่อไร ก็อย่างเห็นกันอยู่อย่างนี้ ๆ ท่านจะถามอะไร เห็นภายในมันยิ่งชัดกว่าเห็นภายนอก เพราะฉะนั้นถึงว่าพวกกิเลสตัณหา มันลบล้างจิตใจของสัตว์โลกนี่ซิ มันถึงจมลงแต่นรก ๆ พระพุทธเจ้ามารื้อฟื้น คือคำสอนพระพุทธเจ้ามีแต่จริงล้วน ๆ ร้อยเปอร์เซ็นต์ ๆ ตลอดไปเลย เรื่องของกิเลสนี้ปลอมล้วน ๆ ร้อยเปอร์เซ็นต์ ๆ นั่นละฟังซิ นี่ละที่มันลบล้างสัตว์โลกอยู่ตลอดเวลา พระพุทธเจ้ามาตรัสรู้แต่ละครั้ง ๆ เป็นระยะ ๆ แต่ส่วนกิเลสฝังหัวใจสัตว์ ปิดหูปิดตา ปิดใจสัตว์โลกนี่มันปิดตลอดเวลา เวลาพระพุทธเจ้ามา มันก็จางไป

พระพุทธเจ้าเปิดธรรมส่องโลก สอนอรรถสอนธรรมสอนหลักความจริงให้ฟัง โลกทั้งหลายมีความเชื่อความเคารพเลื่อมใส การทำบาปทำกรรมอะไรก็เบาบางลง ในช่วงพระพุทธเจ้ามาตรัสรู้ ๆ ที่นี้พอพระพุทธเจ้าผ่านไปเท่านั้นละ ไม่มีใครมาชะมาล้างแล้ว นั่นกิเลสมันทำงานเต็มที่มัน เพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้าจึงต้องได้มาเป็นระยะ ๆ ไม่อย่างนั้นสัตว์โลกไม่มีความหมาย นี่เป็นหลักธรรมชาติลบล้างความสกปรกของกิเลสที่มันปิดบังหุดตาของสัตว์โลก กิเลสบอกว่านรกไม่มี ไม่มียังงั้นพระพุทธเจ้ามาสอน สอนบอกทุกกติกาก็ ผู้มีอุปนิสัยเบาบางมันก็เชื่อก็เป็นไปตาม ก็ผ่านไปได้อีก ๆ ผู้ไม่เชื่อมันก็จมของมันไปอย่างนั้นละ

เพราะเหตุนี้ศาสนาจึงต้องมาเป็นระยะ ๆ เช่นอย่างนี้ พวกเราพอรู้บุญรู้บาปบ้าง ก็เพราะคำสอนพระพุทธเจ้าที่เรียกว่าน้ำดับไฟ ก็อย่างนั้นซิ ถ้าพระพุทธเจ้าไปเสียธรรมก็ไปพร้อม ไม่วางไว้สั่งสอนโลก มันก็มีแต่แปดด้านตั้งแต่โน้นมา ไม่มีคำว่าศีลว่าธรรม มองไม่เห็นไม่คิดกันเลย มีแต่เรื่องของกิเลสตัณหาติดพันตลอดเวลา ต่างกันอย่างนั้นนะ กิเลสกับธรรม กิเลสปลอมล้วน ๆ ฟังว่าปลอมล้วน ๆ กิเลสออกมาตัวไหน ความจริงไม่มี ธรรมออกตรงไหนจริงล้วน ๆ ลบล้างกันไปอย่างนั้น จึงต้องมีธรรม โลกมีอยู่ดั้งเดิมแล้ว ธรรมมีมาเป็นระยะ ๆ แต่เป็นระยะนะพระพุทธเจ้ามา ไม่ได้มาติดกันตลอด มาเป็นระยะ

กัปหนึ่ง ๆ พระพุทธเจ้าดูว่าอย่างน้อย เคยอ่านในตำราตั้งแต่ ๑ องค์ ๒ องค์ละอย่างกัปธรรมดา ถ้าเป็นภัทรกัปก็มีพระพุทธเจ้าหลายองค์ เช่น ภัทรกัปเรานี้ก็มีพระพุทธเจ้าถึง ๕ พระองค์ ที่นี้เวลามาตรัสรู้ก็วางระยะกันห่าง ๆ ระยะห่างนี้เรียกว่า พุทธันตร พุทธันตร คือระหว่างแห่งพระพุทธเจ้าที่มาตรัสรู้ องค์นี้มาแล้ว เป็นระหว่างแล้วองค์นี้มา ๆ พอหมดกัปนี้ไปแล้ว นั่นเป็นสุญญกัป กัปนี้ต่อกัปนั้นยังไม่มีพระพุทธเจ้าแหละ วางระยะนี้เรียกว่าสุญญกัป สัตว์โลกไม่มีความหมายอันใดเลย เป็นพื้นเป็น

ไฟเผาไหม้ทั่วโลกธาตุ ตอนนี้อุ่นมากที่สุด พอพระพุทธเจ้ามาตรัสรู้ก็เป็นน้ำดับไฟขึ้นมา เป็นระยะ ๆ อย่างนั้น เป็นมาอย่างนี้ตลอดก็กัปก็กลับ ฟังว่ากัป กัปหนึ่ง ๆ นานเท่าไร แล้วก็กัปก็กลับมาแล้วท่านตรัสรู้เรื่อยมาอย่างนี้เรื่อย ๆ แล้วยังจะเรื่อยไปอีก ต้นไม้มี ปลายไม่มี ตรัสรู้ไปเรื่อย เหมือนกิเลสไม่มีต้นมีปลาย ธรรมะก็มี เป็นแต่เพียงว่าเป็นระยะ ๆ หากไม่มีต้นมีปลาย ตรัสรู้เรื่อย ๆ

เพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้าจึงมีมากต่อมาก เรานับคนเดียวนี้ ๑ , ๒ , ๓ อย่างนี้ จนกระทั่งถึงวันตาย จะให้ครบพระพุทธเจ้าที่มาตรัสรู้ที่ไม่มีทาง มากขนาดนั้นละ เพราะก็กัปก็กลับ นานสักเท่าไร อุบัติเรื่อยพระพุทธเจ้า ถึงจะห่างก็ตามก็อุบัติอยู่เรื่อย ๆ อย่างนั้น ๑ กัป ๒ กัป ๓ เข้าไปก็ ๔ , ๕ เข้าไปละซี ก็มากขึ้น ๆ เรื่องพระพุทธเจ้าเราอ่านสวดมนต์นั่นแหละ อ่านไป ๆ เขาเขียนพุทโธไว้ข้างล่าง วงเล็บเอาไว้ พวกเขาพิมพ์เองแล้วก็มาเขียนพุทโธไว้ว่า สมพุทธ อนุวิสัจ ทวาทสัจ สหสสเก ฯ นี้ละ จากนั้นก็ สมพุทธ ปรินิพพานสัจ ฯ เรื่อยไปถึง สมพุทธ นวตตรสตะ ฯ คือกราบไหว้พระพุทธเจ้าเท่านั้นพระองค์ เท่านั้นพระองค์ ขึ้นไปเรื่อย จนกระทั่งถึงพระพุทธเจ้าเป็น ๒ ล้าน ๓ ล้านพระองค์ขึ้นไป

พอจบลงแล้วเขาเขียนไว้ข้างล่าง เรียกว่าเหมือนว่ากลิ่นไม่ลง เหลือเชื่อ เราดูแล้วเราสลดสังเวช นี้ละคนตาบอดเขียนธรรมพระพุทธเจ้า ก็มาเอาบุตรเอาคุณทาศาสนาไว้ ว่าเหลือเชื่อ นั่นละคือมูตรคือคูด โปะความจริงของศาสนาไว้ มาว่าอะไรล้าน ๆ พระพุทธเจ้า ว่าก็แสนล้าน ๆ เท่านั้นไม่คำนวณได้เลย มากขนาดนั้นนะพระพุทธเจ้านี้คือหลักความจริง ให้พากันจำเอาไว้ละ

อะไรจะมากยิ่งขึ้นกว่าพระพุทธเจ้าตรัสรู้ขึ้นมา ตั้งกัปตั้งกลับมีอยู่ตลอด ๆ เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ นี้ก็พระพุทธเจ้าของเรา ออกจากนี้ก็พระอรียเมตไตรย์ ผิดไปตรงไหน เล็งญาณตลอดทะเลบูรโปรงไปหมดแล้ว ถึงระยะนั้นจะมาอย่างนั้น ตามที่พระญาณหยั่งทราบตลอดไม่มีคลาดเคลื่อนเลย เพราะฉะนั้นผู้ที่ปรารถนาพุทธภูมิ คือพระพุทธเจ้าเรา เช่นอย่างเวลาท่านเสด็จลงมาจกชั้นดาวดึงส์นี้ สัตว์โลกปรารถนาพุทธภูมินี้ โถ ไมใช่น้อย ๆ นะ เป็นล้าน ๆ ล้าน ๆ ปรารถนาพุทธภูมิ เห็นความอัศจรรย์ของพระพุทธเจ้าเลยปรารถนาพุทธภูมิ ที่นี้ท่านก็สรุปลงไว้ ที่ปรารถนามาก ๆ นี้ สักจำนวนเท่านี้จะได้สักคนหรือสองคนก็ไม่ทราบแหละ

ฟังซิ มั่นยากไหมปรารถนาความเป็นพระพุทธเจ้า ปรารถนาเป็นล้าน ๆ จะได้สักคนสองคนก็นับว่ามาก นั่นเห็นไหม ความยากของความเป็นศาสดา ปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้ายากลำบากขนาดไหน มีอยู่ ๓ ประเภท ประเภทที่หนึ่ง ปรารถนามา ๑๖ อสงไขยแสนมหากัป อันดับที่สอง ๘ อสงไขยแสนมหากัป สำเร็จเป็นพระพุทธเจ้าขึ้น

มาในชั้นที่สอง ชั้นที่สาม ๔ อสงไขยแสนมหากัป เช่นพระพุทธเจ้าของเรา ๔ อสงไขยแสนมหากัปเป็นพระพุทธเจ้าขึ้นมา นานไหม กว่าจะได้เป็นพระพุทธเจ้ายากขนาดไหน เพราะฉะนั้นมันถึงเล็ดลอดไปไม่ได้ จะให้เป็นไปตามความปรารถนามันไม่สำเร็จ

ทีนี้เมื่อท่านสำเร็จขึ้นมาแล้วเล็งญาณดู ใครปรารถนาเป็นพุทธภูมิจะสำเร็จไม่สำเร็จนี้ ถ้าท่านทำนายแล้วนั้นละยังงี้ก็ลบไม่สูญ เช่น นาย ก. ปรารถนาเป็นพุทธภูมิ ถ้างงพระพุทธเจ้าได้ทำนายแล้วว่า นาย ก. นี้ ถึงภัทรกัปนั้นจะได้เป็นพระพุทธเจ้าชื่อว่าอย่างนั้น อัครสาวกข้างซ้าย ชื่ออย่างนั้น ข้างขวาชื่ออย่างนั้น อย่างนี้แล้วแก้ไม่ตก ต้องได้เป็นพระพุทธเจ้าแน่นอน ถ้างงพระพุทธเจ้าทรงทำนายแล้วไม่มีทางแก้ตกและพลิกไม่ได้เลย

ถ้ายังไม่ทรงทำนายเปลี่ยนก็ได้ เช่น เป็นพุทธภูมิมาปรารถนาเป็นสาวกภูมิเป็นสาวกก็ได้อยู่ ถ้างงได้ทำนายแล้ว พระพุทธเจ้าองค์ใดองค์หนึ่งทำนายแล้วว่า ถึงระยะนั้น ๆ จะได้เป็นพระพุทธเจ้าชื่อว่าอย่างนั้น อัครสาวกข้างซ้ายชื่อว่าอย่างนั้น ข้างขวาชื่อว่าอย่างนั้นแล้ว แล้วอย่างไรก็ลบไม่สูญ อันนี้จะต้องถึงจุดเลย นี้เรียกว่า ลัทธพยากรณ์ที่พระพุทธเจ้าทรงทำนายแล้วเป็นอันว่าตายตัวเลยไม่เป็นอย่างอื่น คือเล็งตามความจริงของผู้นี้จะไปอย่างนั้นแล้ว ถึงจุดนั้นแน่ บอกตามนั้น ถ้าไปจะล้มละลายก็ยังไม่ทำนาย ถ้ารายใดได้ทำนายแล้วต้องได้เป็นแน่นอน

พอพูดอย่างนี้ก็ระลึกถึงหลวงปู่มั่นเรา ท่านภาวนาพอจิตจะเข้าด้ายเข้าเข็มที่ไร ประหวัดถึงพุทธภูมิแยบเข้ามาแล้วถอยเสีย ว่างั้นนะ พอจิตจะเข้าด้ายเข้าเข็มที่ไร ประหวัดถึงพุทธภูมิ ที่ท่านเคยปรารถนาพุทธภูมิ แต่ก่อนท่านปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้า ทีนี้ความอยากพันทุกซ์ก็อยากเป็นกำลัง แรงความเพียรเข้าไปพอลถึงจุดจะเข้าด้ายเข้าเข็มที่จะเข้าหลักเข้าเกณฑ์ เรื่องของพุทธภูมิก็แทรกเข้ามาก็ถอยเสีย ๆ ท่านว่าอย่างนั้น

ทีนี้เวลาความอยากพันทุกซ์เต็มกำลังหนามากขึ้นทุกวัน ๆ ก็เลยมาประมวลการเป็นพระพุทธเจ้าเป็นศาสดาสอนโลกก็ทำประโยชน์ได้มากมายนั้น เป็นเรื่องเกี่ยวกับโลก สำหรับความบริสุทธิ์แล้ว เป็นพระพุทธเจ้ากับสาวก ก็สิ้นทุกซ์ถึงพระนิพพานได้ด้วยกัน เราขอลอนตัวจากความเป็นพุทธภูมิเป็นพระพุทธเจ้ามาเป็นสาวกอรหันต์ ท่านขอลอนตัวในจิตของท่านเอง นี่คือนิยามที่ไม่ได้รับลัทธพยากรณ์ พอลอนตัวนี้จิตก็พุ่งเลยหายห่วง ที่ปรารถนาพุทธภูมิพอแทรกเข้ามาบับแต่ก่อนถอย ๆ จิตถอย ๆ ทีนี้แทรกมาก็ไม่ถอย ปล่อยเลย นั่นท่านว้างั้น เห็นไหมละ เพราะฉะนั้นลวดลายของศาสดาท่านจึงยังมี ความรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง โห พิศดารมากทีเดียว ความรู้พวกเปรตพวกผี สัตว์นรก

อเวจีอะไรไม่ต้องพูด ท่านแจ่มแจ้งหมด นี่ละลวดลายของพุทธภูมิยังมีอยู่ แม้จะพลิกตัวมาเป็นสาวกแล้วก็ตาม ลวดลายของศาสดายังมี

นี่ที่ว่าธรรม คือธรรมนั้นเป็นของจริงล้วน ๆ เลย ก็เลสแล้วปลอมล้วน ๆ เท่ากัน เลย ก็เลสปลอมร้อยเปอร์เซ็นต์ ธรรมก็จริงร้อยเปอร์เซ็นต์ ที่พระพุทธเจ้ามาตรัสสอนโลก ทรงเล็งญาณรอบเรียบริ้อยแล้วจึงไม่มีผิด ว่าอะไร ๆ ไม่ผิดเลย เพราะทรงเล็งดูเรียบริ้อยแล้ว นี่เรียกว่าของจริง ว่าอย่างไรเป็นอย่างนั้น ท่านจึงให้นามว่า เอกนามก็แปลว่า หนึ่งไม่มีสอง

คือพระพุทธเจ้าจะอุบัติครั้งละองค์เท่านั้นไม่มีสอง เพราะความเป็นพระพุทธเจ้านี้เป็นได้ยากแสนสาหัส จะเป็นได้ที่ละพระองค์เท่านั้นก็ลำบากแสนสาหัสแล้ว นี่หนึ่ง ๒.พระญาณหยั่งทราบของพระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ ๆ นั้นเป็นหนึ่งไม่มีสอง ลงได้หยั่งทราบทำนายอะไรแล้วต้องเป็นอย่างนั้นเลย นี่ก็เรียกว่า หนึ่งไม่มีสองเป็นคู่แข่งแล้วธรรมที่ตรัสแสดงออกมานี้ก็เป็นหนึ่งไม่มีสอง เรียกว่า สวากขาตธรรม ตรัสไว้ดีเรียบริ้อยแล้วทุกอย่าง สมบูรณ์พูนผลต่อมรรคผลนิพพาน สมบูรณ์แบบทุกอย่าง นี่ ๓ ประเภท

ประเภทที่หนึ่ง พระพุทธเจ้าอุบัติได้ที่ละองค์เท่านั้น

ประเภทที่สอง พระญาณหยั่งทราบของพระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์แม่นยำหนึ่งไม่มีสอง ไม่มีอะไรเป็นคู่แข่ง

ประเภทที่สาม สวากขาตธรรมที่ตรัสไว้ดี ตรัสไว้ชอบทุกอย่างเรียบริ้อยแล้ว ไม่มีที่จะต่อจะเติมที่ตรงไหนอีกแล้ว สมบูรณ์พูนผล ๓ ประการนี้เรียกว่า เอกนามก็ หนึ่งไม่มีสอง

ศาสนาของเราก็ยังมีอยู่ นี่ก็ ๒,๕๐๐ ที่ท่านว่าถึงระยะนั้นศาสนาจะเป็นอย่างนั้น ๆ ท่านเล็งหมดแล้วนะนั่น ท่านเล็งไปหมดแล้ว มันเป็นของมันไปเอง ด้วยอำนาจของกิเลสมันหนาเข้า ๆ ศาสนาก็หดเข้ามาย่นเข้ามา ๆ ต่อไปศาสนาไม่มี คำว่าบาป บุญ นรก สวรรค์ ไม่มีเลยในความรู้สึทของสัตว์ มีแต่ความอยากความทะเยอทะยานติดดินเป็นกิเลสล้วน ๆ พันหัวใจสัตว์ จึงมีแต่ไฟเผาหัวใจสัตว์โลก ไม่มีน้ำดับไฟคือธรรม เมื่อถึงศาสนาหมด-หมดอย่างนั้น

ไม่ใช่ในคัมภีร์ไบเบิลที่จดจารึกไว้แล้วหมดนะ จดจารึกไว้ยังงี้ก็มีอยู่อย่างนั้น แต่ไม่มีใครสนใจที่จะเชื่อ ในธรรมทั้งหลายมันไม่เชื่อ เชื่อตามกิเลสล้วน ๆ ไปเลย กิเลสลากไปหมดเลย หมดเนื้อหมดตัวไปหมด มีสืบซากกิเลสลากไปทั้งสืบซาก มีสืบแขน กิเลสลากไปสืบแขน มีเท่าไรมันลากไปหมดไม่มีเหลือเลย ในคร่าวเรือนนั้นมีเปิดมีไก่อมี

หมผู้มีหมา มีวัวมีควาย มีเด็กเล็กเด็กน้อย กิเลสลากไปหมด ตั้งแต่พ่อแม่ลงไป ปู่ย่าตา ยาย กิเลสลากไปหมดเลย ใครอยากถูกกิเลสลากอย่างนั้นไหม

ถ้าไม่อยากถูกกิเลสลากอย่างนั้น ก็ให้จุดให้ลากตัวเองเสียก่อนซิ แล้วจะได้จุด ลากลูกเต้าหลานเหลนให้เป็นคติตัวอย่างอันดีต่อไป เขาจะได้ยึดปฏิบัติก็จะดีแล้ว คลาดปลอดภัยสงบร่มเย็นต่อไป หรืออยากได้ยี่สิบขาให้มันลากอีก สิบขาไม่พอ มันก็ สูดวิสัยถ้ำลงขนาดนั้นแล้ว ก็ไม่ทราบจะไปสอนยังงั้นแล้ว กิเลสลากที่เดียวได้ไปสิบขา เลย ฟาดครั้งที่สองได้ไปอีกร้อยสิบขา คนทั้งคนเลยเป็นท่อนฟืน ไม่มีแข่งมีขามีหุมีตา กิเลสเอาไปหมดเลยมันเกินไปมนุษย์เรานี่

มองไปที่ไหนมันเห็นแต่ขอนแก่นนะ คือแข่งขาคืนมือไม่มี กิเลสลากเอาไปกิน หมด ยังเหลือแต่ขอนแก่น ครอบแครง ๆ อยู่ตามเสื่อตามหมอน อ้อย ทุกขัง อนิจจัง เรา ไม่อยากพูดมากพูดเพียงเท่านี้แหละนะ พูดมากมันจะเข้าเนื้อพวกเรานี้แหละ พวกนี้ ฟังอยู่นี้แหละ โห ให้เห็นดูจิตใจ อะไรจะอัศจรรย์เท่าจิต เปิดกว้างไม่มีอะไรเสมอจิตเลย นะ เวลาปิดบังไม่มีอะไรเสมอกิเลส มีดไปหมดเลย ตามีสิบตาก็ไม่มีความหมาย มีก็ทุ กี่ ตาก็ดวงใจ ถ้าใจกิเลสครอบไว้แล้วดำหมดด้วยกัน ไม่มีความหมายอะไรเลย พอเรา บำเพ็ญธรรมนี้ค่อยสว่างขึ้น ๆ ที่นี้กิเลสค่อยจางไป ๆ ความมืดดำกิเลสมันครอบไว้ ความมืดดำคือกิเลสมันครอบเอาไว้ เวลาชำระสะสางสร้างคุณงามความดีเข้าไป นี้เรียก ว่าชะล้างเข้าไป ๆ ไหลเข้าไป ๆ จุดสุดท้ายก็ลงทำนบใหญ่คือจิตตภาวนา

บุญ กุศล ศีล ทาน มากน้อยนี้เป็นเหมือนกับแม่น้ำสายต่าง ๆ ที่ไหลมาจากที่ ต่าง ๆ จะลงมาทำนบใหญ่คือจิตตภาวนา เป็นที่รวมแห่งกุศลทั้งหลายที่เราสร้างมา มาก น้อย ไม่หายไปไหน จะไหลป่วนเปื้อนวนเวียนอยู่นั้นแหละหากยังไม่เข้าจุด ไปไหนไม่ ไป ที่นี้พอจะเข้าจุดแล้ว สายบุญทั้งหลายที่เราสร้างมา มากน้อยนั้นจะมารวมลงที่จิตต ภาวนา พอจิตตภาวนาแล้วก็ฟุ้งเลย พันทุกข์ไปเลย คือจิตตภาวนามีอยู่ด้วยกันแต่ยังไม่ ได้หลักเกณฑ์มันก็มี เวลาได้หลักเกณฑ์มันก็ฟุ้งของมัน เวลาไม่ได้หลักได้เกณฑ์นี้ ภาวนานี้มันก็พาวนไปเสีย ไม่ได้ภาวนาอบรมใจให้สงบ มันพาวนให้วุ่นวายไป นี้รวมเข้า ไป

เมื่อเวลาวาสนาบารมีแก่กล้าแล้วมันหากเป็นเองในจิต เพราะอำนาจแห่งกุศลนี้แหละหนุนมัน บันดลบันดาล เรื่องจิตตภาวนามันก็เกี่ยวขนาดไหนมันหากเป็นของมันเองไม่ขี้เกียจ มันหากหมุนของมันไป ๆ อย่างนั้น ต่อไป ๆ มันก็ฟุ้งของมันไปได้เลย นี้ เป็นที่รวมของกุศลของเราที่สร้างมา มากน้อย แหล่งใหญ่คือทำนบใหญ่ได้แก่ภาวนา ลง ในจุดนี้ทั้งนั้น ลงนี้ก็ฟุ้งเลย นี้เป็นที่รวมแห่งกุศลทั้งหลายมารวมที่จุดนี้ วันนี้เอาเท่านั้น ละนะไม่พูดมาก

(โยมจากนครนายกพร้อมครอบครัว มางานบุญวัดเกิดหลวงตามาลากลับวันนี้) นี่เด็กคนนี่ที่เกิดใหม่ ๆ เราลงมาจากถ้ำสาริกา เราจำไม่ได้ว่า พ.ศ.เท่าไร เด็กเพิ่งคลอดใหม่ ๆ (เขาเกิด พ.ศ. ๒๕๓๔ เจ้าค่ะ) นั่นละเราไปถ้ำสาริกา เตียนนี้ไม่ได้ขึ้นข้างบนละ ไปกราบรูปปั้นของท่านที่เขาสร้างมณฑปเอาไว้ ไปกราบแล้วก็ลงไม้ขึ้นข้างบน สูง ลำบาก ขึ้นยาก แต่ก่อนขึ้นถึงเลย ๆ ขึ้นปลงธรรมสังเวชทุกอย่างด้วยความสลดใจ ความระลึกถึงบุญถึงคุณท่านอะไร ๆ นี่ ดูหมดทุกทิศทุกทาง ไปไม่ได้ไปเล่น ๆ จิตมันจะประหวัดของมัน ดูหมดเลยที่ท่านไปอยู่

ท่านสมบุกสมบันมากนะหลวงปู่มั่น สมชื่อสมนามว่าเป็นโรงงานใหญ่ โรงงานใหญ่นั้นโรงงานผลิตพระ ผลิตครูบาอาจารย์ทั้งหลาย ออกมาจากท่านทั้งนั้นนะ อย่างท่านอาจารย์สิมก็เหมือนกันก็ลูกศิษย์ของท่าน ครูบาอาจารย์ที่ชื่อเสียงโด่งดังทั่วประเทศไทยของเรามีอยู่ทั่ว ๆ ไปที่ออกจากหลวงปู่มั่น นี่ละโรงงานใหญ่ ออกจากนี้ทั้งนั้นเลย องค์ไหนมีชื่อเสียงกิตติศัพท์กิตติคุณ ฟังแล้วชื่นหูชื่นตาชื่นใจนี้ มีแต่ลูกศิษย์หลวงปู่มั่นทั้งนั้น ฟังช้อย่าง หลวงปู่แหวน หลวงปู่พรหม หลวงปู่ขาว นี่ผ่านมาจากเชียงใหม่ทั้งนั้นนะ หลวงปู่มั่นเป็นองค์แรก แล้วหลวงปู่พรหม หลวงปู่ขาว หลวงปู่แหวน นี่เท่าที่เราจำได้นะ ล้วนแล้วตั้งแต่ผ่านมานั้นเป็นเพชรน้ำหนึ่งออกมาจากเชียงใหม่ นี่ก็ ๔ องค์แล้ว จากนั้นก็ลำดับลำดับไป ไม่ทราบองค์ไหนอยู่ที่ไหน ๆ บ้าง ก็ล้วนแล้วแต่ออกจากโรงงานใหญ่ที่ท่านแนะนำสั่งสอนไปแล้วทั้งนั้น จึงว่าโรงงานใหญ่ ๆ

ชื่อเสียงท่านจะมาดังเอาตอเราเขียนประวัติท่านนี้ละ แต่ก่อนไม่ดัง ท่านอยู่ที่ดินเสียบ ท่านไม่สนใจกับใครนะ ประชาชนญาติโยมเข้าหาท่านไม่ถึง เพราะท่านอยู่ในป่าในเขาลึก ๆ แม้แต่พระก็ยังไปลำบาก ต้องบุกไปจริง ๆ ในป่าในเขา ท่านไม่ออกมานอก ๆ ที่นี้พออายุชัชชของท่านจวน ๆ แล้วท่านจึงออกมาแถวนี้ อย่างหนองผืออะไรเหล่านี้ละ แต่ก่อนท่านอยู่ลึก ๆ นี่ละโรงงานใหญ่ของสายกรรมฐาน ลูกศิษย์ของท่านมีมาก เพชรน้ำหนึ่งทั้งนั้นนะไม่ใช่ธรรมดา ที่ออกชื่อมาเหล่านี้ประเภทเพชรน้ำหนึ่ง ๆ ทั้งนั้นหลายองค์

หลวงปู่คำดีก็มาศึกษาอบรมจากท่านที่โคราช ท่านมาพักอยู่โคราช ทางนี้ก็ไปศึกษาอบรมจากท่านที่โคราช ได้ฟังอย่างถึงใจ ท่านเทศนาว่าการให้ฟังเต็มเหนี่ยวเลย ท่านไปเล่าให้ฟังเสียด้วยนะ เอ้อ อยู่โคราชนั้น ท่านคำดีนะ ขึ้นแล้ว ท่านคำดีสำคัญอยู่นะ มาพักที่โคราช ท่านคำดีไปคุยธรรมะให้ฟัง เอ้อ อย่างนี้ซิท่านว่า ไปอยู่โน้นท่านก็เล่าเรื่อย ท่านอาจารย์คำดีนี่ก็องค์หนึ่ง ได้รับโอวาทจากท่านที่วัดป่าสาละวัน ตั้งหลักใจ ความพากความเพียรเข้มแข็งขึ้นในเวลาไม่นานเลย เหมือนกับว่าเป็นตัวใหม่ขึ้นมา ท่านว่า

อย่างนั้นนะ ท่านอาจารย์คำดีพูด ถึงเรื่องเกี่ยวกับเรื่องมรรคผลนิพพาน เหล่านี้มันแน่นปึ๊งเลย

แล้วท่านก็ไปเล่าให้ฟังอยู่เรื่อย ๆ ว่าท่านคำดีนะภาวนาดีนะ นี่องค์หนึ่ง อย่างท่านจวน ท่านสิงห์ทอง เหล่านี้ก็อยู่กับท่านมาแล้วทั้งนั้น ท่านจวนก็เคยจำพรรษาด้วยกันที่หนองผือ ท่านสิงห์ทองไม่ได้จำแต่อยู่ใกล้ ๆ สองกิโลสามกิโล คือมันแน่น เข้าไม่ได้ ท่านรับพระไม่ได้มากนักนะ พระที่อยู่บริเวณรอบ ๆ นี้เต็มไปหมด อย่างท่านสิงห์ทองไม่ได้เข้าไปจำพรรษากับท่านก็ตาม ถึงวันประชุมนี้ก็มาประชุม ฟังธรรมะแล้วก็กลับไปค้างที่วัด ๆ ในพรรษาก็มาอยู่อย่างนี้ มันก็เหมือนกับอยู่ในวัดนั่นแหละ ท่านสิงห์ทองนี่องค์หนึ่ง

ท่านหลักก็มาอยู่หนองผือด้วยกัน ท่านหลักนี่พอหลวงปู่มรณภาพแล้ว ก็เลยติดสอยห้อยตามไปอยู่กับเราที่ห้วยทราย พอเราออกจากนั้นมาเอาโยมแม่บวช ลงไปจับที่ ท่านหลักก็เลยอยู่ที่ภูจ้อก้อต่อมาจากกระทั่งถึงวันสิ้นอายุ เหล่านี้มีแต่ออกจากหลวงปู่มันทั้งนั้น ถึงเรียกว่าโรงงานใหญ่ ชื่อเสียงท่านดังทางผลิตลูกศิษย์ลูกหานี้ไม่มีใครเสมอเลย ลูกศิษย์องค์ปรากฏชื่อลือนามออกจากหลวงปู่มันทั้งนั้น ๆ เลย ท่านเป็นโรงงานอันใหญ่โตที่สุด

สรุปทองคำดอลลาร์วันที่ ๑๓ เมื่อก่อนนี้ ทองคำได้ ๒๒ บาท ๔๖ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๕๒๐ ดอลลาร์ ทองคำที่ต้องการมอบเข้าคลังหลวงในการช่วยชาติคราวนี้กะไว้ว่าให้ได้ไม่ต่ำกว่า ๔,๐๐๐ กิโล เวลานี้มอบเข้าคลังหลวงไว้แล้ว ๑,๐๓๗ กิโลครึ่ง ที่ฝากไว้กับคลังหลวงที่ไปคราวนี้ ๑,๐๒๕ กิโล รวมทองคำที่มอบและฝากไว้กับคลังหลวงได้ ๒,๐๖๒ กิโลครึ่ง ทองคำหลังจากมอบและฝากไว้กับคลังหลวงเวลานี้ได้ ๔๘ กิโล ๓๐ บาท ๘๑ สตางค์ อันนี้ยังไม่หลอม รวมทองคำทั้งหมดได้ ๒,๑๑๐ กิโลครึ่ง ยังขาดทองคำอยู่ ๑,๘๘๙ กิโลครึ่งจะครบจำนวน ๔,๐๐๐ กิโล นี่เราจะเดินได้เข้าไปจนกระทั่งอย่างน้อยให้ถึง ๔,๐๐๐ กิโล จะพยายามพาพี่น้องทั้งหลายก้าวเดินเพื่อชาติไทยของเรา

ทองคำในเมืองไทยของเรารู้สึกว่ามีน้อยมากนะ เพราะฉะนั้นเราจึงเน้นหนัก ๆ เรื่องทองคำ แต่จำนวนเท่าไรเราบอกไม่ได้ ตายไปกับเราเลย เพราะอันนี้เป็นหัวใจของชาติเราจะเปิดออกมาไม่ได้ ให้ทราบแต่ว่าเป็นทางเข้ามา เวลานี้ทองคำกำลังเรียกร้องหาความช่วยเหลือจากพี่น้องทั้งหลายทั่วประเทศไทย เราอยู่อย่างเต็มอกว่าอันเถอะนะ ทองคำเรียกร้องหาความช่วยเหลือจากพี่น้องทั้งหลาย เพราะมีจำนวนน้อย เราจะเปิดได้เท่านี้ ให้พากันพยายาม ให้ฟังเสียงหัวหน้า เอะละให้พร

(หนูกราบลากลับบ้านนี้ค่ะ) มาถึงตั้งแต่เมื่อไรละ (ตอนค่ำวันที่ ๑๑ เจ้าค่ะ) เหว
รอ ไม่ได้พบกันเลย ไม่รู้ นึกว่าเพิ่งมา นี้จะกลับแล้วนะ เอ้อ เอากลับไปสวัสดีนะ ได้บุญ
กุศลเต็มหัวอกแล้วไปเถอะไม่ขาดทุนสูญดอก ไม่ล้มไม่จม สมบัติใดก็ตามผู้สมบัติคือ
บุญคือกุศลนี้ไม่ได้ อันนี้ฝากเป็นฝากตายได้ตลอดไป เท่านั้นละ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd